In de voorbije berichten op deze blog besteedden we heel wat aandacht aan plantjes als het over de tuin en de natuur ging, maar uiteraard komen we ook wel eens beestjes tegen.

Toen we tijdens de krokusvakantie naar de Ardennen trokken, reden we op een bepaald moment op weg naar daar ergens tussen Philippeville en Couvin op een baan waar je 120km/u mag rijden en in de verte zagen we langs de kant van de weg iets zitten. In eerste instantie was het ons niet helemaal duidelijk wat het juist was, maar toen we dichterbij kwamen en vooral wat trager reden, werd ons duidelijk dat er everzwijn rustig langs die baan in de berm zat. Hij zat daar rustig, totdat wij daar passeerden, want toen we er vlak langs reden, schrok het dier ergens van en zette het het op een lopen. Pas toen het op enkele meters van ons liep, beseften we hoe groot die everzwijnen wel zijn. Gelukkig stak het de baan niet over, maar ging het vrij snel het bos in, maar zelfs in de auto kwam de natuur even dichtbij.

Twintig minuten later in het bos van Chimay kwamen we ook nog een ree tegen. Hoewel ik die dieren al vrij veel gezien heb, blijft dat telkens weer schitterend om te zien. Zowel de ree als het everzwijn verdwenen even snel dan dat ze waren verschenen, dus was ik jammer genoeg veel te traag om er een foto van te kunnen maken.

Ondertussen kwamen we ook heel wat dieren in en om het huis tegen. Op een bepaald moment zaten we rustig aan de ontbijttafel en ineens komt er een hermelijn langs gelopen op het paadje vlak naast het huis. Ter hoogte van het raam waardoor we naar buiten keken, stopte het diertje even om rond te kijken en daarna liep het verder het veld in en keken wij het versteld na. Het was een hermelijn in winterkleed: schitterend wit met een zwarte punt aan de staart. Ook dit dier was te snel weg om er een foto van te kunnen maken.

Soms komen we ook in huis dieren tegen. De onderstaande vlinder was zich tegen het raam van de voordeur aan het kapot vliegen. We hebben deze grote vos dan maar snel buiten gezet. Ik kan me niet herinneren dat ik deze vlindersoort ooit al eerder was tegen gekomen.

De grote vos (Nymphalis polychloros)

Toen Marleen één van de dagen de vloer aan het vegen was, kwam ze plots nog een diertje tegen. Onze eerste indruk was dat het een soort hagedis was, maar nadien ontdekten we dat het een vinpootsalamander was. Het is ons niet helemaal duidelijk hoe deze binnen in huis is terecht gekomen. We vermoeden dat het ergens tussen het brandhout zat, waarvan we een deel binnen hebben gelegd. Volgens RAVON ligt het zwaartepunt van de verspreiding van de vinpootsalamander in Frankrijk.

Vanop een afstandje leek er precies een takje op de grond te liggen, maar...

... van dichterbij gezien werd duidelijk dat we een bezoeker in huis hadden.

We hebben het dier naar buiten gebracht en het daar allemaal nog eens goed bekeken.

De vinnen aan zijn poten zijn op deze foto heel goed te zien.

Eén van de dingen waar ik het meest geniet als ik in de tuin ben of door het raam kijk, zijn de vele vogels.

Pimpelmees

Huismus

Pimpelmees

Koolmees

pimpelmees

Een nestkastje op de achtergevel

Een toepasselijk waterschaaltje

Een zelfgemaakte voederplek voor de vogels

In de tuin zitten er ook muurhagedissen die nu op de eerste zonnige dagen lekker komen zonnen om op te warmen.

Muurhagedis

Twee muurhagedissen lekker aan het zonnen

Eén van de muurhagedissen in de tuin
In de tuin staat ook een koffer waarin we onder andere het vogelvoer en enkele kussens voor de tuinstoelen bewaarden. Maar dat was natuurlijk buiten de muizen gerekend. Die maakten in de koffer onderaan een gaatje als toegang en deden zich tegoed aan de zaadjes en waren al begonnen met het maken van een nest in één van de kussens. Toen ik de kist pas controleerde, zag ik er nog net één wegglippen. Dat pakken we vanaf nu dus anders aan en binnenkort zullen we die kist wel repareren.

Het gaatje onderaan de kist